

יסוד ומלכות דמלכות ולא על כללות פרצוף המלכות הנקרא ירושלים. **אִי חֲסִידָא**
קְדִישָׁא, כְּמַה חֶדְוָה עַל חֶדְוָה, אֶתוֹסַף בְּהֵוָה יְנוּקָא,
גוּ בְּנֵי מְתִיבְתֵי ואמר השליח לרשב"י אוי חסיד קדוש כמה שמחה על שמחה
 התווסף ע"י אותו נער בתוך בני הישיבה. **עֶשְׂרִין וְשֶׁבַע טַעְמֵי**
דְּאֹרְיֵיתָא, אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא. וְשֶׁבַעִין כְּתָרִין אֲעֻטְרוּהָ
לְאִבּוּהָ בְּהֵוָה יוֹמָא. וְכַּאֲחַי חוּלְקֵיהָ, מֵאֲנִן דְּזִכִּי לְמִילָף
לְבָרִיהָ כי עשרים ושבע טעמים בתורה אמר אותו נער ושבעים כתרם עיטרו את אביו
 באותו יום, ואמרו החברים אשרי חלקו של מי שזכה ללמד את בנו תורה. **אָמַר רַבִּי**
שְׁמַעוֹן, לָא זָכָה אֲבוּהָ לְמִילָף לִיהָ שאל רשב"י והרי לא זכה אביו
 ללמדו תורה מאחר שהוא הסתלק כאשר בנו היה קטן [קצד]. **אָמַר, אֲבוּהָ שָׁבַק**
 [קצה] השיב לו השליח שאביו השאיר לו ממון בכדי שילמדהו תורה ודבר זה נחשב כאילו
 הוא עצמו לימדו תורה.

הנער נענש על שבויש את רבו לפני כל התלמידים, אמנם על הסתלקותו
 מהעולם סוד סתום הוא

וְרָזָא סְתִימָא (דף קע"א ע"ב) **הָוָה בְּהֵאִי יְנוּקָא, עַל מַה**
דְּאֶסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא והנה סוד סתום היה עם זה הנער על מה שהוא

אור הרשב"י

[קצד] ולכאורה קשה שהרי אביו של אותו נער
 היה רבי יהודה והוא היה בחיים בזמן רשב"י
 כמבואר באירר"ז ואיך אומר שרבי יהודה מת
 בימי רשב"י אלא צ"ל ששתי רבי יהודה היו
 שלמדו אצל רשב"י (מק"מ).
 [קצה] גירסת האמת ליעקב אבנה שבק ליה.

הלימוד היומי

לע"נ משה בן רחל ז"ל

הסתלק מהעולם בקיצור שנים ולא ניתן לגלותו מאחר שכבר הוא קיבל את עונשו בהסתלקותו בקיצור שנים (רמ"ק), **וְעַל דְּבָעוּ לְמִידָן דִּינִיהָ**, (ס"א בְּאֲתַגְלִיא) **וְאִשְׁתּוּיב מִנִּיהָ, דָּא הָוָה בְּאֲתַגְלִיָּא** אמנם על מה שרצו לדון אותו והוא ניצל מאותו דין זה היה בגילוי ודבר זה מותר לגלותו, **דְּהָוָה מִכְסִיף לְרַבִּיהָ קָמִי כְּלָא, בְּשִׂאֲלָתִין וְקוּשְׁיִין דִּילֵיהָ, וְלֹא חֵיִישׁ לְמַחַד לְאַחֲרָא, לְאַתְקַנָּא תְּלַמּוּדוֹי, וְחֲלִישׁ דְּעֵתָא דְרַבִּיהָ** והעוון היה כי הוא היה מבייש את רבו לפני כל התלמידים ע"י השאלות והקושיות שלו, ועוד היה לו עוון בזה כי הוא לא חשש לכת אל רב אחר שידע ליישב לו את קושיותיו בכדי לתקן את תלמודו ועי"כ הוא החליש את דעתו של רבו. **וְעַל דָּא בָּעוּ לְמִידָן לֵיהָ בְּדִינָא תְּקִיפָא** ועל דבר זה רצו לדון אותו הבית דין של מעלה בדין חזק ע"י עיכוב מנוחתו בג"ע אבל לא להענישו בגינהם מאחר שאין ב"ד של מעלה עונשים לפני גיל עשרים (רמ"ק). **וּבְגִין כֹּךְ, אָף עַל גַּב דְּאִשְׁתּוּיב מְמַאֲרִיהוֹן דְּדִינָא, לָא אִשְׁתּוּיב הָכָא** ומשום כך אפילו שזה הנער ניצל מבעלי הדין מכל מקום הוא לא ניצל כאן מיד. **שְׁבַעָה יוֹמִין הָוִי דְלֹא אִשְׁתְּלִים דִּיּוֹקְנִיהָ** (ס"א דִּינִיהָ) כי עוד היו שבעה ימים שלא נשלמה צורתו הרוחנית בלבוש הרוחני שמאוויר גן עדן (רמ"ק). **וְכַד הָוָה אֶסְתַּחִי, בְּכַאֲבָא יִתִּירָא קָמִי כְּלָא כָּל אֵינּוֹן שְׁבַעָה יוֹמִין עַד דְּאִשְׁתְּלִים דִּיּוֹקְנִיהָ** וכאשר אותו הנער היה רוחץ את עצמו בטל הקדוש אז זה היה כואב לו ביותר, ודבר זה היה לפני כל בני הישיבה בכדי לכפר לו על החטא שהוא בייש את רבו, ודבר זה היה במשך כל אותם השבעה ימים עד שנשלמה צורתו הרוחנית.

וְעַל דִּאֲסִתְּלָק מֵעֲלָמָא לָא תִבְעֵי לְמַנְדָּע. אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, זַפְּאָה חוּלְקָךְ: אַמְנָם עַל מַדָּה שְׁהוּא הַסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם עוֹד בְּטֵרָם זְמַנּוּ אַל תִּבְקֶשׁ לְדַעַת אוֹתוֹ מֵאַחַר שֶׁהוּא סוֹד סֵתוּם וְאִמְרַהּ הַשְּׁלִיחַ אוֹי רַבִּי אוֹי רַבִּי אֲשֶׁרֵי חִלְקָךְ.

הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה

תָּא חֲזִי, תְּחִזֵּת עֲגוּלָא דְאִינוּן שְׁבָכִין [קצו] בא וראה שמתחת העיגול של אלו השבכים, דהיינו מתחת יסוד דו"א הנקרא עיגול שהוא תחת התריביעי הנקראים שבכים (אמת ליעקב), דְּתַמְזֵן בְּאִינוּן מִיִּין דִּיהוּא נְבִיעוּ דְּמַעֲיָנָא, אֶתְרִשִׁים נְבִיעוּ חָדָר שֵׁם בַּפְתַּח הַיְסוּד דו"א דאצילות שמשם נשפעים שפע המים של נביעת המעיין, וְאֶתְפָּשֵׁט וְנִפְיָק לְבָר, וְעָאֵל גּוּ יִמָּא רַבָּא והנה משם נרשם מעיין אחד שהוא המלכות ומשם הוא מתפשט ויוצא

לחוץ והוא נכנס בתוך הים הגדול שהוא היכל קודש הקודשים של הבריאה (אמת ליעקב).
 (דְּתַמְזֵן) וְרִשִׁים בֵּיהּ אֲרַחָא בְּלִבָּא דִּימָא, וּמִנִּיהּ שְׁתֵּי לְוִיתָן, וְרוּי, וְחֲדַי, וְאֶתְרִבִּי בְּרַבּוּיָא ומשם הוא נרשם ומתפשט בכל הקו האמצעי של הבריאה הנקרא לב הים שממנו שותה יסוד דו"א דבריאה הנקרא לוויטן [קצז] שע"י שהוא שותה את זה השפע הוא שמח ומתגדל הרבה (אמת ליעקב).
 וְכַד נִפְיָק נְבִיעוּ אַחֲרָא, הַהוּא נְבִיעוּ אֶתְפָּשֵׁט וְאֶזִּיל בְּטְמִירוּ, תְּחִזֵּת תְּהוּמָא, לְגוּ יִמָּא בְּתַרְאָה, וכאשר יוצא ממנו

אור הרשב"י

[קצו] האמת ליעקב כתב שחסר לשון ממאמר זה. [קצז] ע"ש שהוא מלווה ומחבר בעת הייחוד.

הלימוד היומיומי

לע"נ משה בן רחל ז"ל

מעייין אחר שהוא מלכות דבריאה, זה המעייין הולך ומתפשט בסתר תחת התהום שהוא עולם היצירה עד שהוא מגיע אל תוך הים האחרון שהוא היכל קודש קודשים דיצירה. וְכָל אֵינֹן מַיִם יְדוֹנִים, וּמַיִן תִּקְיִפִּין, מֵאִיד לֹן, וְכַפִּיף לֹן, דִּלָּא יִפְקֹן לְחַבְלָא בְּנֵי עָלְמָא ומכיון שהעולם מתנהג ע"י היצירה אז זה המלכות דבריאה מתלבשת בהיכל קודש הקודשים דיצירה בכדי להכניע את כל דיני היצירה הנקראים מים הזדונים ומים חזקים שהוא כופף ומכניע אותם בכדי שהם לא יצאו וישחיתו את העולם. וְסִימָן (ישעיה מג) הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרָךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נְתִיבָה והסימן לדבר הוא מש"כ 'הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה', דהיינו שמלכות דאצילות נותנת דבריאה הנקראת 'ים' דרך ומנהיגה אותה, ומכח זה המלכות דבריאה יורדת אל היצירה ומנתבת אותה ומכניעה את הדינים הקשים והעזים ששם (אמת ליעקב).

עתידים כל ישראל לעמוד בסוד תחת כנפי השכינה

וּבְאִמְצַעֵי תָא דִּהְהִיא עֲזָרָה, אֵית תְּרִין פְּרוּבִים, עוּבְדָא דְּאוּמָנָא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא ובאמצע

אותה עזרה שהוא יסוד דמלכות יש שם שני כרובים שהם סוד תרי ביעי שהם נצח והוד שבתוך יסוד דמלכות שהם מעשי אומן של המלך הקב"ה ז"א. וְלָא יִכְלִין לְקַיְמָא בְּהוּ, עֲלָאין וְתַתְּאִין ואלו הבחינות הם נעלמות ולא יודעים אותם העליונים והתחתונים. וְתַחֲתִייהוּ וּמְנִין פֶּל יִשְׂרָאֵל לְקַיְמָא, דִּלָּא יִפְקֹן מִתַּחֲתֵיהוּ לְבַר ומתחת העזרה